

מסורת הש"ס

(א) ויבסוקה בטובים לתקן
לחם את ויבית בשלמותה
(ב) ויבנהו ויבסוקה ויחמם
(ג) ט"ו ט"ז (ד) ויבסוקה פ"ב
ה"ו פ"ה (ה) ויבסוקה
מחמת ט"ז (ו) ויבסוקה
וידבר לך פ"ד אל הקרי
ורשי' בטובים לה. סכך דלת
ניקטל אל הקרי ב' חוקי
וידבר אל מנחם ב' בשלמות
לחמה. (ז) ויבסוקה ק"ה
(ח) ויבסוקה פ"ק (ט) ויב
וידבר אל ויבסוקה פ"ד
פ"י פ"י ז' ויבסוקה
אל ויבסוקה פ"ה (כ) וכל
כך כ"ב

תורה אור השלם

[illegible]

שמות די ל
11. וְהָאָם מִרְיָהּ לֹא יָכְלוּ
לַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ כִּי מִרְיָה
הָיָה עַל כֵּן מִרְיָה שֶׁהָיָה
12. שְׂמִיָּה טוֹ כֵּן
13. וְיִצְחָק שֶׁשֶׁם הָעָם לֹכֵן
וְיִלָּן הָעָם עַל מִשְׁהוֹ יִצְחָק
לֵקֶחַ הוּא הִעֲלִיתוּן מִמִּצְרַיִם
לְעִשְׂתִּי אֲחִי וְאֵת בְּנִי וְאֵת
מִשְׁכִּי בְּצִקּוֹת: שְׂמִיָּה טו 1
13. יִשְׁעוֹ כָּל עֶרְתָּ בְּנִי
יִשְׂרָאֵל מִגִּבּוֹר: כִּי
מִשְׁתַּעֲרֵה עַל פִּי י' וְהָיָה
בְּרִפְדִּים וְאֵין מִוִּם לַעֲשׂוֹת
הָעָם: שְׂמִיָּה טו 14
14. וְיִרְבֵּה הָעָם עַל מִשְׁהוֹ
יִצְחָק: וְעַל לֵט מִוִּם
וְתִשְׁתָּה יִצְחָק לְהָם מִשְׁהוֹ
מִה מִתְרַכֵּס עֲשִׂי מִה מִתְרַכֵּס
אֵת הוּא: שְׂמִיָּה טו 15

רבינו גרשום

אילו באו עליה ב' אתר
שלא כדרכה ואחד כדרכה,
שהראשון שלא בעל כדרכה
אינו נותן כלום לו שלא בעלה
ואם זה האחרון [שבעלה]
נותן ב' כאלו בעל אשה
שלימה שלא בא בעל אדם
מעולם יאמר בעל פגומה
כר' אלא ודאי פגומה נותן ב'
וחו' לא שכבר מכריזת היא
ובעל שלימה נותן ב' ובושת:
וזהו מצינו [ואברהם ור'ר]

אֲנִי עַל שֵׁן חֹסֶם כְּלֵן נִדְרֵי אֵלֶּיךָ.

יש בערכין פרק שלישי ערכין

ואילו באו עליה שנים אחד שלא דבררה. תחילה וחס"כ בא עליה זה בדבררה להחיות הושי במוה וחי לה קנס (ויאמר) זה שבעל פומה לעולם נוסח כולי האי ידיו ג' פלגים ואילו בעל במוה שלימה לא ידיו ג' פלגים תחמסם אצל השחא גבי נוסח איכא חילוק דהידי דמי נוסח שלימה תחמסם אצל השחא גבי נוסח.

יהיה פנוס דומיא דנענלה של
 דכרסה: **ספס אשכ עמה** רשיה
 דקרא ונתן האיש השוכב עמה לאבי
 העברה חמשים כסף וגו' (דברים כ)
 דמשמע הוי חמשים כסף יתן כשכיל
 קנס העיני ומדלוציטר למחשב הכין
 ממכלל דמחייב מילי אחרנייתא כגון
 כושט ופנס דלחו קנאק דעיני נעיה
 דכלאו עיני נמי איכא כושט ופנס
 היעני עק שטוש פחות במחציה:
מתני' נחלא האומר בפיו חמור:
 ונתון מלא עליו והעושה מפשה דלורס
 בתבולה לא יהיב אלף ג' גור דין. של
 ילכנס לארץ: **וז עשר פעמים.** גבי
 חמורא ותרנגלי חמור דמשמע על זה נחתם:
גמ' חמור חמור בפיו חמור
 דמשמע דמשום לשון הרע בלבד קא
 יהיב לכו דלמא משום חמור הוי
 לשון הרע דגריס על ציה קטל: **על**
בנחלא ספקו יר לו. כשתמלא סאתו
 בצבונות הרבה אל יר לו מלא עליו
 נזרה: **על זה נחתם.** ולאו משום כדון
 דאחרני: **בעל הכיס.** הקוס כדון
 הוא: **על דכס הטרף שוהיו.**
 קאמרין לו דמתי: **חמור:** מורדיס:
 שטון לו רבו מתי. פרוקס
 דלגסי: **אחד ומחלה.** דכפרה חבי
 (שמות ד) שש מאות רכב ובקסרל
 כחכי (שופטים ד) משע מאות רכב:
 זל

ששם רע על עצים ואבנים כך המוציא שם רע על חברי
ממאי דלמא משום דר' תינא בר פפא ^אדאמר רבי תנא
דברו מרגלים באותה שעה דכתיב ^בכי חזק הוא ממני ^או
ממנו אמר ^אממני בכיכול ^א בעל היות אין יכול להוציא
דברה דלמא ר"ל אמר קרר ^אימיהו האנשים מציאי דכב
הארץ שהוציאו תניא אמר ר' יהודה עשר נסיונות ניסו א
בים ושנים במים שנים כמון שנים בשליו אחת בעגל וא
בים אחת בירידה ואחת בעלייה בירידה דכתיב ^אהמבטח
בעלייה כדרכ הונא דא"ר הונא ישראל שבאותו הדור כ
בר מרי ^אדאמר רבה בר מרי מאי דכתיב ^אוימרו על ים
שמו מלמד שהיו ישראל ממרים באותה שעה ואמרם
הוה חך מצרים עולים משאר ארצו אמר לו הקב"ה לשר של
אמר לפניו רבש"ע כלום יש עבד שנתון לו רבו מתנה ו
לו אני נותן לך אחד ומחצה שבהם אמר לפניו רבש"ע
את רבו אמר לו נחל קישון יהיה ערב מיד פלטן ליבש
את מצרים מת על ^א וגו' שנים במים כמרה ^אברפידים
מרתה ולא יכלו לשחות וכתיב ^אויולן העם על משה
ברפידים ואין מים לשחות וכתיב ^אויורב העם עם כ

למדרבנן גד אחד זה כשם שאנו עולין יו' מלד זה ובאנו למדרבן כן
אחרינו שיגדו י"י כסוריהם שלא יעברו מעבריהם הם אלא יבאו מלד
ויקטעו ממנה ובג' ויהי על ים סוף ואם עברו רוחם ע"ה עבר
חצרו לאחוריהם אלא ש"מ לאחד שנקטו בלחורן הים וילאו כמין ק"ל
לרבות דרומית של א"י קרוב לכוף דרומית לג' מערב ויילוט חמטקין
אדכן מצרים ממזרח למערב ונקטו לחוף הים מחסן'הם היה אדן דרור
תכתי' גורן עגולה וילאו ג'ד ופסוק שלהם שהיו דרומית של ארץ אלה
קא' ימים עד מרה ואח"כ היה עדיין אצל הים וכשהוצרכו ליכנס לא"י
אדום וארץ מואב שהוא בדרומית של א"י ומזרחית של ארץ מצרים
(שמות יד) שם מחות רכב בחרור ובסיס'הם חמין (שופטים ד) חשע
כל רכב מצרים לא ק' חשיב אלא שהרים י'של ארץ מצרים היה נתלה
היו תלמים אחר ההשע מחות רכב בחרור ואם חיל אנשים

מים ומכתיב כהריה אם יראו את הארץ וגו' שעל כל אותן עשר פעמים (שנזכר) שלא בטחו בהקב"ה המבשר עד שאמרו לשון הרע על הארץ: על שם רע שהוציא. וענישו אותו מאה כסף: במלואות ספק.

ומה להכיל יצר לו. פורע ממנו: על עצים [ועל] אבנים. מרחיב ערים גדולות ובצורות בשמים וארץ. כלפי מעלה והיינו בעל הבית שכראם: כך מצרים עולין מצד אחר, אע"פ שהבטיחם הקב"ה לא

(לעיל) ה'נ"ו זהו שני בתוכי
כתובין הבאין
למילך חומש משדה אחוזה
דכתיב והעריך גבי מקדיש

אילו באו עליה שנים אחד שלא כדרכה
ואחד כדרכה ¹⁶ יאמרו בעל פגומה חמשים
בעל שלמה חמשים א"ל אביי אי הכי גבי
עבר נמי יאמרו עבר ברא שלשים עבר מוכה
שחין שלשים אלא אמר אביי אמר קרא יתחת
אשר עניה ¹⁷ מכלל דאיכא בושת ופגם רבא
אמר דאמר קרא ונתן האישי השוכב עמה
וגו' הנאת שכיבה חמשים מכלל דאיכא
מילתא אחריתי ומאי ניהו בושת ופגם:
בתניי ¹⁸ "במוציא שם רע להקל ולהחמיר כיצד
אחר שהוציא שם רע על גדולה שבהוציא
ועל קטנה שבישראל נתן מאה סלע נכח
האומר בפיו חמור מן העושה מעשה ¹⁹ שכן
מצינו שלא נתחתם ²⁰ גזר דין על אבותינו
במדבר אלא על לשון הרע שנאמר ²¹ וינסו
אותי זה עשר פעמים וגו' ²² ממאי דלמא
משום דקב גרם לה קטלא דכתיב ²³ וגו' אמת
היה דבר וגו' ותוציא את הנערה ²⁴ וגו' אמר
רבא אמר קרא ²⁵ כי הוציא שם רע על שם רע
שהוציא: וכן מצינו שלא נתחתם גזר דין
וכו': ממאי דלמא דכתיב לא מלא סאתן
²⁶ דאמר רבא המנונא אין הקב"ה נפרע מן האדם
עד שתתמלא סאתו שנאמר ²⁷ כמלאת ספקו
יצר לו ²⁸ אמר ר"ל אמר קרא וינסו אותי זה
עשר פעמים על זה נתחתם גזר דין: ²⁹ תניא
א"ר אלעזר בן פרטא בוא וראה כמה גדול כח
של לשון הרע מגנן ממרגלים ומה המוציא
הוציא שם רע על חבירו על אחת כמה וכמה
³⁰ פפא ³¹ דאמר רבי תינא בר פפא דבר גדול
³² כי חזק הוא ממנו ³³ אל תיקרי ³⁴ כי חזק הוא
הבית אין יכול להוציא כליו משם אלא אמר
האנשים מוציא דבת הארץ רעה על דבת
העשר נסיונות ניסו אבותינו להקב"ה ³⁵ שנים
עשרי אחת בעגל אחת במדבר פארן שנים
בירידה דכתיב ³⁶ המכלי אין קברים במצרים
ישראל שבאותו הדור מקטני אמנה היו כדרכה
דכתיב ³⁷ יאמרו על ים כים סוף ויושיעם למען
באותה שעה ואומרים כשם שאנו עולים מצד
מזר לו הקב"ה לשר של ים פלוט אותם ליבשה
שנותן לה רבו מתנה וחזור ונטולה הימנו אמר
הם אמר לפניו ³⁸ רשע"ע כלום יש עבר שחובתי
ערב מיד פלטן ליבשה דכתיב ³⁹ וירא ישראל
במים במרה: ⁴⁰ ברפידים במרה דכתיב ⁴¹ ויביאו
⁴² ויולך העם על משה ברפידים דכתיב ⁴³ ויחנו
יב ⁴⁴ וירב העם עם משה שנים במדבר דכתיב

מזד זה וכלנו למדבר כך מזד אחר מן המ
מזדים בים אלא יבאו מזד אחרים ויחא לה דרמני
עברו רוחם הם עברו עברו הם מזד אחר אחר פגנו
בזאורך הם ילאו כמו כן לאורך הם לדרום מזרים שמה
לד מערב וילוטו מפסיק בין מזרים וכן א"י והים מזד
הם ממפים הם שהוא דרומית של מזרים ואח"כ ילאו הם
שהיא דרומית של ארץ אדום ומזריתם של ארץ מזרים ו
ל הם וכשהוארבו ליכנס לא"י לא הווארבו לעברו אלא
י"י ומזריתם של ארץ מזרים: **אחד** ומהצה שבהם. נח
א תביע (שפטים ד) תשע מחות רכב ואף על גב דרמני
ישל ארץ מזרים היה נתלה אחר השם מחות רכב ומלמתי
רכב נחל וחס אלא אנשים בזה יותר מזהו ארץ מוש:

שר פעמים [שנמן] שלא כטחו בהקב"ה
וענשו אותו מאה כסף: במלאות ספקי.

מב ערס גרולות ובצורות בשמים וארץ
מצד אחר, אע"פ שהבטחים הקבי"ה לא חוסימו לראותם; פלוס אותם ליבשה, כש

פז.

(ועלי) הוּן לְהוּ שְׁנֵי בְּתוּבִין הַבָּאִין בַּחֲדָה. וְאִם מֵה עֵינִין זֶה לִשְׁנֵי כְּמוֹתֵין הַבָּאִין כֹּלֶהד כִּיּוֹן דְּבִי שְׁדֵה מְקַנֵּה אִלְכָּה גִּישׁ לְמִילָף חוֹמֶה מְשֵׁדֶה אַחֲמֹה וּגְבִי מְקַנֵּה יִתֵּה לִיכָּה גִּישׁ וְשִׁמְלֵה הִכָּה דְּמִיכָה וְהַעֲרִין גְּבִי מְקַנֵּה יִתֵּה כְּמִלֵּן דְּמִיכָה וְחֶשֶׁב 10 אִל שְׁמֵל גִּישׁ וְחֶשֶׁב אִין 10 גִּישׁ גְּמֹרֶה אֲשִׁיג דְּקִרִי וְהִסְפֵּיחִי (וְהִסְפֵּיחִי) גִּישׁ וְהִסְפֵּיחִי אִין אֲשִׁמְכֵן בְּסִינִי דְּלִיכִי (דְּקִרִי 1:1) שְׁדֵה זֶה לִאֲמֵר שְׁדֵה לְמַעֲלֵה וְלִאֲמֵר שְׁדֵה לְמַטֵּה קִרִי לִיֵּה הַסֵּם גִּישׁ וְאִרְוִי לְחֵטִי גִּישׁ גְּמֹרֶה אִל שְׁמֵל יִיל מְשִׁס דְּמִיכָה קוּדֶשׁ קוּדֶשׁ גִּישׁ מְקַנֵּה שְׁדֵה אַחֲמֹה וְחֶשֶׁב נְמִי קוּדֶשׁ (וְגִבִּי) מְקַנֵּה יִתֵּה יִתֵּה וְקוּדֶשׁ קוּדֶשׁ גִּישׁ גְּמֹרֶה הִכָּה מְשִׁס קִרִי לִיֵּה גִ' כְּמוֹתֵין דְּבִיכָּה כֹּלֶהד: **בְּרֹשֶׁת הַכֹּהֵן הַפָּאִישִׁי** וְהַחֲבָשִׁי: וּפְסֵם מְפֵרֶשׁ כְּמִנְחוֹת (דְּקִרִי מ:) אִתְּוִיִּים כְּמֵה אֲדֵם רֹזֵה לִיֵּן כְּשִׁפְחָה מְגֹלֶה יִזְמֵר מְעֻבֹּלֶה הִלְשִׁיֵּה לְעֻבְדוֹ שְׁשֶׁל 10 חוֹרֵת רֹזֵה:

ותן מאה סלע נמצא
העושה מעשה⁶ ישכן
גזר דין על אבותיו⁷
הרע שנאמר וינסו⁸
גמ' ממאי דלמא
אלא דכתיב וואם אמת
את הנערה וגו' אמר
א שם רע על שם רע
ולא נתחתם גזר דין
וכתי לא מלא סאתן
רקב"ה נפרע מן הארס
נאמר במלאת ספקו
ר קרא וינסו אותו זה
חתם גזר דין: תניא
א וראה כמה גדול כח
מרגלים ומה המוציא
על אחת כמה וכמה
א בר פפא דבר גדול
חוקר ו כי חוק הוא
כליו משם אלא אמר
הארץ רעה על רבת
נותנית להקב"ה ו רשע
א במדבר פארז שנים
אין קברים במצרים

כֶּשֶׁם שֶׁאֵין עוֹלָיִן מִצַּד זֶה (אִמְרוּ)
כִּךְ מִצִּדִּים עוֹלָיִן מִצַּד אֲחֵר.
יֵשׁ לְתַמּוּהָ אֵיךְ הָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּזִמְתּוֹ
כִּ"ב מִקְטוּי אֲמַנֶּה שֶׁכֶּרֶם שֶׁכֶּר
הַקִּבֵּץ"ס נִסְחִים לְמִצְרַיִם לְהַעֲבִיר מִמֶּלֶךְ
לֹא"י וְאוֹמֵר ר' בֶּשֶׁם אֲבִיו רִבִּי שְׁמוּאֵל
שִׁיבְרָאֵל לֹא עֲבָרָה הֵם לְרַחֲמֵי מֶלֶךְ
לֹהֵם שֶׁאֵין הֵם מִמְּהֵרִים לִלְבֵּת אִלֵּי
אֵלֶּה לְרַעוּת אֲחֵם עֲבָרָה הֵם לְאֹיִבִּים
הֵם עַד שֶׁנֶּתַּן לְמַדְרֵךְ לְדָא אֶחָד כִּי לֹא
הֵם יִסְתַּלֵּן לִלְבֵּת מִמֶּלֶךְ זֶה חָס לֹא עֲבָרָה
הֵם וְתַמְהָרֵם הֵיוּ לֵהֶם מִיָּמִינוֹ שֶׁמִּשְׁמַלְמֵל
לְפִיכֹר עֲבָרָה הֵיוּ לְרַעוּת אֲחֵם עַד שֶׁנֶּתַּן

The diagram illustrates the structure of a 'Mitzva' (commandment) in Hebrew. It shows a box labeled 'מצוה' (Mitzva) containing a table with 'ענין' (Meaning), 'מקור' (Source), and 'דברים' (Things). To the right, a 'מורה' (Teacher) is shown pointing to the box. Below the box, a 'תלמיד' (Student) is shown pointing to the box. The diagram is part of a larger text discussing the importance of understanding the meaning of a mitzva.

מאותו צד שנכנסו כי ישראל לא עברו את הים מעבר לעבר שהן נכנסו בצד אחר ויצאו באותו צד (כזה) ואמרו ישראל כשם שאנו עולים מצד זה כך מצרים עולין מצד אחר במקום שנקט

וְסִימָיו לְרֹאשָׁם; פָּלוּט אוֹתָם לִיבְשָׁה, כֶּשֶׁת מַחִים: (שְׁנַיִם בָּמִים) בְּמִרְהוּ וּבְכֻפִּידִים, וְקִשְׁיָא לִי מִיֵּט לְ

עין משפט
גר מצוה

כא א מ"י פ"ג מהל' נערה
כתולה ה' ג (ויפ"ג
הלכה א):
ב נמ"י פ"ו מהלכות נשות
הלכה ו:

מוסף רש"י

[illegible]

שימה מקובצת

[illegible]

חִיבָנוּ וְנִמְנָחָנוּ: אָן קִאָּמַר
 יָרָא רִמְחוּ וְיִרְאֵה מִמֶּינִי
 מִדְרִים מִמֶּינִי: אָן וְחִשְׁבֵּי דְמִי
 אִין אִימְכִיסֵינִי אֶחָד מִתְּנָךְ
 מִי יִשְׁלֹא בְדִרְכָּה אֵין לֵה
 קִסָּף וְכִסֵּי מִן וְחִבּוּבֵי וְחִשְׁבֵּי
 מִי אִין אִימְכִיסֵינִי: אָן
 יָנִי בְדִרְכָּה עֲלֵי שִׁלְמֵה
 חִמְשִׁים וְחָזֵי אֶחָד שְׁבַע
 רֵאשֻׁן עֲלֵה בְדִרְכָּה אֵין
 הִיתָה שִׁלְמֵה מִיּוֹר לֵכֵל
 הַיְיִרוּשָׁם צִיל רֵאשֻׁן וְשִׁבְעָה
 שְׁלֹא בְדִרְכָּה אֵין שְׁבַע
 חִמְשִׁים מִיּוֹר אֶחָד שְׁבַע
 וְחִבּוּבֵי מִיּוֹר וְלִפְרִי יָרָא
 קִסָּף עֲלֵה דְהָדֵי שְׁבַע לִימֵינִי
 אֵין עֲלֵה שִׁנִּים שִׁלְמֵה
 בְּדִרְכָּה: אָן עֲלִילוֹת עֲלִינוּ מִי
 נִסִּי מִן הַעֲצִים הַקִּיפִים מִכֵּי
 הָרֵאשִׁים וְיִלֵּי:
 אָן חִשְׁבֵּי מִן מִכְרֵר צִין:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com